



Козета.¹⁾

Викторъ Хюго.

VIII. Подаръкъ отъ орисницата.



Тенардие тръгна напрѣдъ да води човѣка въ стаята за спане.

— Азъ желая да спя въ обора, каза човѣкътъ.

— Не, не, възрази Тенардия, за ваша милость азъ имамъ особена стая. Заповѣдайте тука.

И той отвори вратата на една стая, много разкошно наредена, съ шарени прозорци, съ чудни пердета, съ хубавъ и добръ посланъ креватъ.

— Какво е това? запита непознатиятъ.

— Това е нашата свещена стая. Тука се вѣнчахме на врѣмето. Тука приемаме най-важнитѣ си гости, като ваша милость. Въ тази стая се влиза прѣзъ годината само 3—4 пжти.

Тенардие запали двѣ вощени свѣщи и стъкна огъня, който горѣше на камината. Подиръ това той веднага излѣзе отъ стаята, безъ да каже дори лека нощ на пжтника. Той си мислѣше какъ по-добръ да оскуби човѣка на сутрината. Подиръ това той влѣзе въ стаята при жена си. Тя бѣ легнала, но не бѣ още заспала. Като чу, че мжжъ ѝ влѣзе, тя каза:

1) Гледай кн. II „Вѣнецъ“.